

## Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів.

### Відеолекція 8: Трикутник «дикого вогню».

Браян Де Кук

Знову радий вітати вас на нашому курсі. Зараз я хочу зробити короткий огляд матеріалу, вивченого нами в минулих розділах.

Ми з вами говорили про два вогні конфлікту:

- «злий вогонь», який являє собою егоїстичні наміри всіх залучених до нього людей, власність, емоції й обставини;
- «мирний вогонь», що розпалюється, коли люди приймають рішення шукати Ісуса Христа і виконати Його волю в розпал конфлікту.

У «дикому вогні» ми знаходимо метушню, боротьбу, битви, що відбуваються під час конфліктів, а в «мирному вогні» ми знайдемо мир, що змінює серце, який Ісус Христос дає тим, хто шукає Його.

Ми говорили про вибір, який робимо в кожному конфлікті, про те, який вогонь запалить ваша відповідь на конфлікт – «злий» чи «мирний», і про те, які плоди прийняття цього рішення принесє вам. Перш ніж ми продовжимо, я хочу зауважити, що вибір між «злим» і «мирним» вогнем не одноразовий. У кожному новому конфлікті, ви знову щось обиратимете.

У деяких конфліктах ви робитимете вибір, заснований на «зломому вогні» й тому, що ви побачите в ньому, що відчуєте, і на тому, що змусить вас реагувати по плоті. В інших конфліктах ви зробите вибір, заснований на дії «мирного вогню». Я хочу вас підбадьорити: цей вибір вам потрібно буде робити неодноразово. Жоден конфлікт не вирішується і не триває тільки на підставі одного вибору. Але буває й так, що конфлікти слідує один за одним і в кожному потрібно робити новий вибір. Коли Господь навчає вас і веде через конфлікт, ідеться не про те, щоб домогтися бажаного вами результату. Справа не в тому, щоб весь час робити правильний вибір. Але навіть коли ми робимо вибір, заснований на наших природних бажаннях, а не під керівництвом Святого Духа, у Господа є можливість навчити нас чогось, змінити та виправити.

Пам'ятаєте, ми говорили про три істини, які має пам'ятати кожен учасник конфлікту: що Господь завжди діє в розпал конфлікту, що викриття виправлення — це шлях життя, що надзвичайно важливо завжди дякувати Господу, навіть у розпал конфлікту. Подяка важлива навіть коли нам здається, що все йде не так, як ми хочемо і нам не подобається те, що відбувається під час конфлікту. Можливо, ваші стосунки стали ще більш напруженими та натягнутими, але все одно потрібно дякувати, тому що подяка приводить нас у присутність Бога Отця та Ісуса Христа. І тоді Бог говорить з нами, змінює нас, наповнює Святим Духом і направляє нас до подальших дій. Жоден конфлікт ніколи не закінчується тільки одним вибором.

Ми з вами говорили про трикутник «мирного вогню». Його основою є пошук цілей, яких Господь бажає досягти, і те, як розуміння Його мети змінює наші пріоритети в конфлікті. Якщо ми бажаємо діяти не своїми силами, то Божа сила змінює наші можливості в конфлікті. Потім Його присутність і дія змінить наш погляд на конфлікт.

Сьогодні ми продовжимо бесіду про те, як віднайти ті цілі, які Господь має для конкретного конфлікту, щоб нам правильно реагувати на нього та перебувати в стані "мирного вогню", а не «злого». На минулому занятті ми говорили про битву між царствами: царством цього світу, в якому ми всі народжуємося фізично, та Царством Небесним, куди ми можемо увійти, народившись згори. Коли ми народжуємося згори, то починаємо свій шлях у процесі змін. Господь перетворює нас на образ Ісуса Христа. Це робота, яку може здійснити тільки Він. Бог закликає нас шукати Його через вивчення Його Слова та за допомогою молитви. Через ці стосунки Він починає змінювати наше мислення, а змінивши мислення, змінить і те, як ми реагуємо, опинившись у різноманітних ситуаціях. Ми стаємо Його посланцями та починаємо бути схожими на Ісуса Христа. Ми чинимо так, як це робив

Ісус Христос, оскільки Його присутність у нашому житті перетворює нас на Його образ. Цей процес ніколи не закінчується. Тому можна очікувати, що конфлікти триватимуть у нашому житті до того дня, коли ми покинемо наші земні тіла. У кожному з цих конфліктів є можливість пізнати Господа, побачити, як Він діє, і бути використаними Господом, щоб принести благословення, погасивши пожежі «злого вогню», з якими ми стикаємося.

Зараз я хочу звернути вашу увагу на трикутник «злого вогню». Ми поговоримо про динаміку його поширення, про те, як починається конфлікт і як далі відбувається битва між двома царствами.

Пам'ятаєте, кілька занять тому я розповідав вам про пожежу в Маунт-Віжн і про туристів, які розклали багаття, потім загасили його і продовжили свій похід, а вогонь пішов під землю й поширився корінням під землею, вийшовши назовні, розгорівся і перетворився на величезну пожежу. Часто конфлікти починаються подібним чином. Образно висловлюючись, вони починаються "під землею", тобто в серці. Більшість конфліктів починаються глибоко в наших серцях, там де знаходяться наші бажання.

Битва між плоттю і духом, між царством світу цього та Царством Небесним ведеться в нашому серці. Ця битва за бажання нашого серця, кому і чому ми віддаємо наші бажання. У Посланні до Галатів 5:16-17 говориться: "Кажу: живіть духом, і не чинитимете пожадань тіла. Бо тіло бажає протилежного духові, а дух — протилежного тілу: вони протидіють одне одному, щоб ви не чинили того, чого бажаєте".

Тому ми можемо очікувати, що і в наших конфліктах відбуватиметься ця битва між плоттю і духом. У кожного з нас виникали конфлікти, коли ми піддавалися своїм природним бажанням і говорили те, що нам хотілося, хоча знали, що не повинні були цього говорити. А потім нам доводилося розбиратися з наслідками. Ми також брали участь у конфліктах, які виникали, попри те, що ми діяли відповідно до правильного духовного вибору, але ті, з ким ми конфліктували, діяли по плоті.

Пам'ятайте, що бажаний результат і очікування, які ми пов'язуємо з тим, як буде розв'язано конфлікт, перебуває не в наших руках. Ми можемо контролювати тільки свою частину конфлікту та зробити свій внесок у розвиток ситуації. В інших учасників конфлікту своя ситуація, свої бажання і свій погляд на конфлікт. Ось чому, прагнучи до того, щоб запалити мирний вогонь, ми бажаємо дізнатися думку Господа та зрозуміти, які Його цілі. Такий підхід змінює наші пріоритети. Ми вирішуємо конфлікт у такий спосіб, щоб прославити Бога. Ми довіряємо Йому та обіцянкам захистити нас. Ми віримо, що Він забезпечить нас усім необхідним і досягне Своєї мети за Своїм благоволінням.

Святе Письмо говорить нам про те, що ми не можемо одночасно любити гріховний світ і Господа. У першому посланні Івана 2:15-16 ми читаємо: «Не любіть світу, ані того, що у світі. Коли любить хто світ, у тім немає любови Отцівської, бо все, що у світі: пожадливість тілесна, і пожадливість очам, і пиха життєва, це не від Отця, а від світу».

Апостол Іван називає три характеристики, які говорять про любов до гріховного світу. Писання ясно говорить нам, що ми не повинні любити гріховний світ. Зараз ми живемо у світі, де діє гріх, але ми не від цього світу. У розпал конфлікту ми часто боремося за те, що вважається важливим у цьому світі. Іноді це наша репутація. Іноді це наше майно. Іноді — це просто дія нашої гордості. Апостол Іван перераховує три складові: пожадливість тіла, пожадливість очей і життєва гордість. З цих бажань виникає любов до світу.

Апостол Яків пише про два види мудрості. Його вчення допомагає нам зрозуміти, чи буде в нас мир у стосунках з іншими людьми, чи ми будемо конфліктувати з ними. У посланні Якова 3:13-18 йдеться про мирську мудрість і про мудрість, що приходить із небес: "Хто мудрий і досвідчений між вами? Нехай покаже свої діла в лагідній мудрості доброго способу життя. Коли ж маєте гірку заздрість і суперництво у ваших серцях, не хваліться і не говоріть неправди на правду. Це не та мудрість, яка сходить згори, а земна, душевна, бісівська. Тому що де заздрість та чвари, там безладдя і всяке лихе

діло. А та мудрість, що згори, насамперед чиста, потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів, безстороння, нелукава. Адже плід праведності сіється в мирі — і творцями миру".

Однією з причин виникнення конфліктів є та, що в кожного з нас є свій погляд на ситуацію. Якщо ми з вами знову сваримося через ліхтар, то я маю свою думку щодо нього. Це те, як я бачу конфлікт і вважаю, що маю рацію. Я думаю, що ліхтар має належати саме мені, а не вам. У вас є своя думка. З вашого погляду на конфлікт — ви маєте рацію, і думаєте, що ліхтар має належати вам.

За двадцять з гаком років юридичної практики я багато разів зустрічався з ситуаціями, коли всі сторони вважали, що вони мають рацію. Ви можете пояснити мені, чому цей ліхтар має належати вам, а я можу пояснити, чому цей ліхтар належатиме мені. Але ми не можемо мати рацію обидва, чи не так? Що ж, під час лекцій з динаміки поширення конфліктів, мій заклик до вас полягає в тому, що головне рішення не в тому, щоб виявитися правим. Для нас, віруючих в Ісуса Христа, йдеться про те, чи збираємося ми пройти через цей конфлікт із вірою, у послуху Ісусу Христу, чи ми просто будемо домагатися того, що говорять нам наші бажання?

У третьому розділі послання Якова говориться про те, що якщо в нас є заздрість, гіркота, якщо бажання плоті пригнічують наш дух, то ми будемо використовувати ту мудрість, яка належить до цього світу. У цьому випадку ми не побачимо, як мир Господній діє в наших серцях, у нашій ситуації та в наших стосунках. Якщо ж перебуваємо в Ісусі Христі, то наші цінності будуть орієнтовані на плід дії Святого Духа, що проявляється в любові, радості, мирі, терпінні, довготерпінні, лагідності, доброти та самоконтролі. Ці добрі якості допоможуть нам мати правильну мотивацію.

Якщо в нашому конфлікті я намагаюся отримати від вас ліхтар, то мною керує бажання мати ліхтар, а не бажання ходити за Духом і догоджати Ісусу Христу. Тому, поки ми намагаємося розв'язати цей конфлікт, я буду проявляти пожадливість тіла. Якщо ж я хожу за Духом, я буду демонструвати духовний плід. Завдання віруючих — не дозволити пожадливості керувати нами. Гріх увесь час намагається нав'язати нам думки про те, що ми просто не зможемо жити без цього ліхтаря, і все, через що ми могли б боротися, є надзвичайно важливим для нас. А якщо ці речі стають для нас важливішими за наші стосунки з Ісусом Христом, то вони стають ідолами.

У той момент, коли ви розумієте, що перебуваєте в лещатах ідола або вами рухає бажання, яке прийшло до вас не від Святого Духа, не відповідає образу Ісуса Христа, тоді саме зараз настав час бігти до мирного вогню. Саме час змиритися перед Господом і попросити Його змінити вас і ваші бажання. Саме в Ньому і Його слові знаходиться ваша сила і можливість для перетворення.

Яків продовжує говорити про наші бажання і про те, як через них виникають конфлікти: "Звідки війни й звідки ворожнеча між вами? Хіба не звідси — не з ваших пристрастей, які воюють у ваших членах? Ви прагнете — і не маєте, вбиваєте й заздрите — і не можете досягнути. Ворогуєте і воюєте. Не маєте, тому що не просите; просите й не одержуєте, бо не на добро просите, а щоб розтратити на ваші пристрасті. [Перелюбники й] перелюбниці, хіба ви не знаєте, що любов світу — це ворожнеча проти Бога? Адже хто хоче дружити зі світом, той стає ворогом Божим" (Якова 4:1-4).

Конфлікт показує справжнього мене і справжнього тебе. Він виявляє наші бажання. Прочитані вірші з четвертого розділу послання Якова дуже повчальні, оскільки відкривають нам, через що насправді починається конфлікт. Він починається з наших егоїстичних бажань.

Знову поговоримо про ліхтар. Якщо я хочу мати цей ліхтар, а зараз у мене його немає, цей уривок говорить про те, що мої бажання будуть рухати мною. Якщо моє бажання мати цей ліхтар переможе бажання ходити з Ісусом Христом, слідувати за Ним і слухатися Його, то це призведе до того, що я почну конфліктувати, створюючи конфлікт...спочатку у своєму власному серці, у моїх стосунках з Ісусом Христом, а потім і з іншими людьми.

У цьому уривку йдеться про те, що якщо я чогось не маю, але дуже хочу, то моє бажання може спонукати мене піти та вчинити вбивство. Пам'ятаєте слова Ісуса Христа, записані в Євангелії від

Матвія, про те, що ми не маємо права вбивати? Христос сказав, що ви вбиваєте, навіть коли злитися на когось.

Ви коли-небудь злилися і конфліктували? Знаю, що так. Слово Боже попереджає нас, що коли ми не отримуємо того, чого бажаємо, і продовжуємо злитися на когось, ми готові "вбити" наші стосунки, щоб отримати те, чого хочемо. Далі Яків пише, що ми не маємо того, чого хочемо, тому що ми не попросили про це Бога. І навіть коли ми попросимо в Бога, то можемо не отримати бажаного, бо Господь не хоче, щоб у нас було все те, про що просимо.

Такі роздуми підводять нас до цікавого моменту. Якщо я хочу ліхтар, і просив про це Господа, але Він вважав за потрібне не задовольнити моє прохання зараз через мої мотиви або з будь-якої іншої причини, то якщо я наполегливо продовжую свої спроби отримати ліхтар, переслідую те, чого Господь не хоче. Я ставив собі це за мету. Мої пріоритети в гонитві за ліхтарем визначаються моїми власними бажаннями.

Господь бажає, щоб ми запалили мирний вогонь, звернулися до Нього, дозволили Йому дослідити наші бажання і, якщо потрібно, змінити їх. Він відкриє нам, чи хоче Він, щоб у нас був ліхтар чи ні, і що потрібно робити з цим ліхтарем. Іноді ми хочемо почути Господа, але не чуємо, а іноді занадто зайняті, щоб слухати. І тому йдемо своїм шляхом, думаючи, що Господь, мабуть, хоче, щоб у мене був цей ліхтар, тому що він буде мати гарний вигляд на каміні в мене вдома. І ось я продовжую гнатися за ліхтарем, навіть не розуміючи, що Господь не хоче, щоб він у мене був у цей момент. Поки буду прагнути отримати цей ліхтар, я стану конфліктною людиною і буду конфліктувати з кожним, хто встане на моєму шляху до придбання ліхтаря. А якщо це ви, то наші стосунки будуть напруженими, та страждатимуть від конфліктів. Отже, коріння конфлікту починається з бажань, які воюють у наших серцях.

Згадайте свій останній конфлікт і бажання, які ви відчували в тій ситуації. Через що сталася сварка? Чи була вона пов'язана з проблемами у стосунках? Чи була вона пов'язана з майном або грошима? Який результат ви хотіли отримати в тому конфлікті, в тій розмові?

Поміркуйте про свої бажання, про те, що Господь робить і на що Він вказує вам. Подумайте про те, які можливості у вас є зараз. Уявіть цю ситуацію перед Господом. Попросіть Його дослідити ваше серце і дати вам розуміння того, на що Він вказує вам і що Він робить у розпал цього конфлікту. Коли Він відповість вам, вчиніть відповідно. Можливо, вам потрібно в чомусь зізнатися. Можливо, потрібно піти до когось і попросити вибачення. Можливо, є хтось, кого вам потрібно пробачити. Як би не розвивався конфлікт, ви побачите, що Господь діє і Його бажання — відновити ваші стосунки та примирити людей.

Отже, на цьому занятті, ми говорили про незадоволені бажання серця, які можуть створювати ідолів і спричиняти конфлікти. Ці бажання подібні до підземного вогню, який ось-ось вийде на поверхню.

У наступній лекції ми поговоримо про вогняну пастку образи, про те, що руйнівна пожежа починається, коли хтось ображається.

Хай благословить вас Господь. До зустрічі наступного разу.